

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Exegetico-Critica Exhibens Vindicias
Integritatis S. Scripturae Qvo Ad Locvm Vexatissimvm 2.
Chron. XXII, 1.2 De Annis Ahasiae**

Consentiente Venerando Theologorum Ordine - A. D. X. Decembris A. R. S.
MDCCI ... Pro Loco Professionis Theologicae Ordinario Pvblice Defendet

Lilienthal, Theodor Christoph Lilienthal, Theodor Christoph

Regiomonti, MDCCL

VD18 90565665

§. XXIV.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15091

Iosaphati filios tum temporis natos iam fuisse. Sed hoc non impedit, quo minus ex amore in fratrem, eius primogenitum (*) Achasiam adoptare, eumque hac ratione successionis in regno capacem declarare potuerit. Si enim Iacobus ex reliquis Iosephi filiis, Ephraimum et Manassen peculiari modo adoptauit, licet plures habuerit filios Gen. XLVIII. 5; cur Iosaphat idem facere nequiuerit, nescio. Non enim proximum ius Achasiae per istam adoptionem ad regnum dedit; sed remotam tantummodo ipsi spem succedendi fecit. Extant eiusmodi exempla in Feudalibus, ubi idem Feudum simul agnatis remotioribus conceditur, ut extincto forsâ stemmate propinquiori, in ordine suo succedere possint. Nec sine rationibus politicis decreuisse videtur Iosaphat adoptionem filii sororis Achabi. Fortassis iam tunc de reduniendo regno Israelitico cogitauit: saltim proprium regnum conciliata sibi hac ratione Achabi amicitia, firmiter reddere intendit. Imo quum subortos inter liberos suos simultates animaduerneret; sine dubio timuit, ne successu temporis inimicitiae ingrauescerent. Maturum igitur consilio, et regno suo prospicere voluit, adoptione filii fratris euentualem ut ita dicam constituendo throni haeredem, si forsâ filii sui bello intestino se inuicem interimerent; et his concordiam simul suadere, si viderent, alium adesse, cui si paterno amore indignos se redderent, regnum relinquere posset. Ista adeoque in familiam Regiam adoptione, ad regnum quasi natus est Achasia, ad quod alias ob suam natiuitatem, rerum summam tenente filiisque praedito Iosaphato, nullum iam amplius ius habebat. Et ab hoc termino anni XXII. qui 2 Reg. VIII. 26. Achasiae adsignantur, numerandi sunt. Licet enim reuera quadragesimum secundum aetatis annum egerit, quum regnare inciperet; fuit tamen simul filius XXII. annorum, ratione natae ante XXII. abhinc annos spei ad vitam Regalem.

(*) Primogenitum patris sui fuisse Achasiam, inde colligitur; quia anno XXVIII. Assae natus est ex filia Amri, qui demum anno XXVII. Assae thronum Israeliticum occupauit.

§. XXIV.

Eundem vero Achasiam, quem Iosaphatus iam filium adsciuerat, Ioramus denuo adoptasse credendus est; cuius rei sequens ratio videtur. Philistaeorum et Arabum exercitus in captiuitatem abduxerat omnes Iorami filios, ita ut ei non relinqueretur filius, nisi Ioahas natus minimus 2 Chron. XXI. 16. 17. Hic vero vna eademque cum

E 3

Achasia

Achasia persona esse nequit (§. 21.): et quum post matrimonium Iorami cum Achabi filia tredecim annis ante parentis obitum initum (§. 13.) quamvis ex alia vxore natus, omnium filiorum natu minimus fuerit; circa finem vitae Iorami in prima adhuc fuisse videtur pueritia. Sed ob insanabilem quo laborabat morbum Ioramus 2 Chron. XXI. 18. nulla iam amplius spes alios suscipiendi filios supererat. Consultum igitur utique videbatur, in omnem euentum tutorem filii pupilli constituere; qui succedere etiam in regno posset, si forte tener Ioahafus praematura morte defungeretur. Ast neminem fere ad hoc magis idoneum inuenire potuit, quam Achasiam; qui per Iosaphati adoptionem iam ius quoddam ad regnum obtinuerat. Hinc admodum probabile est, Ioramum circa finem regiminis sui, non solum Achasiam tutorem filii sui Ioahafi constituisse; sed etiam, quo maiorem haberet auctoritatem, denuo adoptasse. Vocatur hinc Achasia 2 Chron. XXII. 1. בנו הקטן *filius eius minimus*: reipsa enim post natos iam reliquos filios, adoptione filius Iorami factus est. Imo, sine dubio iam ingrauescente morbo Iorami, anno eius septimo, regni habenas eius vice tenuit: quia iam anno vndecimo Iorami Israelitici, qui respondet anno septimo Iorami Iudaici, regnasse dicitur 2 Reg. IX. 29. (*) Mortuo vero Ioramio Iudaico, plenario iure regio uti coepit anno duodecimo Iorami Israelitici 2 Reg. VIII. 25. Quod restat, eo magis necessaria videbatur iterata Achasiae adoptatio, et iuris eius ad regni successionem renouatio; quo luculentius Ioramus caede fratrum suorum significauerat, se neminem pro legitimo regni successore agnoscere velle, nisi proprios filios. Mutatis enim circumstantiis, quum vnicus ipsi superesset tantum filius, et quidem tenerrimae aetatis, Ioahafus; et consilium mutare, et de constituendo euentuali regni haerede ordinare, necessum duxit.

(*) Hac ratione apparens contradictio inter 2. Reg. IX, 29. et Cap. VIII, 25. optime conciliari potest: ut adeo opus non sit, in alterutro loco cum ALPHONSO DES VIGNOLES in *Chronol. de l'histoire sainte Lib. II. §. 20. p. 331.* corruptionem textus originalis statuendi.

§: XXV.

Euanescit hinc dubium, quod dictae Achasiae adoptioni obstare videtur: nimirum, concipi non posse, qua ratione Ioramus, cui proprii filii non deerant, quique ipse toto biennio iunior erat Achasia, hunc adoptare potuerit; praesertim quum tam impatiens fuerit aemulorum